

برادر! مسجد، مشتاق توست

تالیف:

ابوالحسن بن محمد الفقیه

ترجمه:

محمد جمالزهی

برادر! مسجد، مشتاق توست	عنوان کتاب:
أخي المسجد حنَّ إليك	عنوان اصلی:
ابوالحسن بن محمد الفقيه	نویسنده:
محمد جمالزهی	مترجم:
مساجد و خطبه‌ها	موضوع:
اول (دیجیتال)	نوبت انتشار:
دی (جدی) ۱۳۹۴ شمسی، ربیع الأول ۱۴۳۷ هجری	تاریخ انتشار:
	منبع:

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.

www.aqeedeh.com

book@aqeedeh.com

ایمیل:

سایت‌های مجموعه موحدین

www.aqeedeh.com

www.mowahedin.com

www.islamtxt.com

www.videofarsi.com

www.shabnam.cc

www.zekr.tv

www.sadaislam.com

www.mowahed.com

contact@mowahedin.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فهرست مطالب

پیشگفتار ۱

فضیلت رفتن به مسجد ۳

۱- منزلگاه‌های بهشتی نصیبش می‌شود: ۳

۲- پوشاندن گناهان: ۴

۳- کسب حسنات: ۶

۴- مژده به راه‌روندگان به سوی مساجد: ۷

فضیلت نماز در مسجد ۹

۱- ثواب انتظار کشیدن برای نماز در مسجد: ۹

۲- ثواب نماز جماعت: ۱۱

پیشگفتار

سپاس از آن خداست و درود و سلام بر پیامبر خدا ﷺ و خاندان و یاران و دوستان آن حضرت باد... و بعد:

سپاس از آن ذاتی است که مساجد را مکانی برای عبادت... آرامشی برای جان‌ها... سکینه‌ای برای دل‌ها، مرگزاری برای ذاکران... تجمعگاهی برای مسلمانان... منبری برای هدایت و ارشاد... و جایی برای سرکوب فساد و گمراهی قرار داد. خداوند متعال می‌فرماید:

﴿فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ وَ يُسَبَّحَ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ يَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾﴾ [النور: ٣٦-٣٨].

«در خانه‌هایی که خدا رخصت داده که [قدر و منزلت] آن‌ها رفعت یابد و نامش در آن‌ها یاد شود در آن [خانه]ها هر بامداد و شامگاه او را نیایش می‌کنند * مردانی که تجارت و داد و ستدی آنان را از یاد خدا و برپا داشتن نماز و دادن زکات به خود مشغول نمی‌دارد و از روزی که دل‌ها و دیده‌ها در آن زیر و رو می‌شود می‌هراسند. تا خداوند آنان را به بهترین اعمالی که انجام داده‌اند پاداش دهد، و از فضل خود بر پاداششان بیفزاید؛ و خداوند به هر کس بخواهد بی حساب روزی می‌دهد».

ای برادر بزرگوار!

ای کسی که به مسجد پشت می‌کنی... و اسارت خود را در حضور در

گلستان مسجد می‌بینی... هر بار که کلمات اذان را می‌شنوی، اعراض و بی‌توجهی می‌کنی... و به گوشه و پناه می‌شتابی... و طنین اذان را که در گستره‌ی آسمان افکنده می‌شود "بشتابید به سوی نماز... بشتابید به سوی نماز"... تنها برای پندگیرندگان می‌دانی!!

مسجد مشتاق توست... آرزوی حضور تو را دارد تا آبادش سازی... تا مایه‌ی خیر خود گردی... همچنان پنج بار در روز تو را می‌خواند... با ندایی که از خیر و برکت سرشار است... تا شاید دعوتش را اجابت کنی... و خلوتش را با خیر حضورت آباد سازی...

﴿يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَعْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾﴾
[الأحقاف: ۳۱-۳۲].

«ای قوم ما! دعوت‌کننده‌ی خدا را پاسخ [مثبت] دهید و به او ایمان آورید تا [خدا] برخی از گناهانتان را بر شما ببخشد و از عذابی پر درد پناهتان دهد* و کسی که دعوت‌کننده‌ی خدا را اجابت نکند در زمین درمانده‌کننده [خدا] نیست و در برابر او دوستانی ندارد آنان در گمراهی آشکاری‌اند».

برادر! ندایش را اجابت کن و هوس را پشت سر بگذار، و در گوشه‌ای از آن رحل اقامت بیفکن و به خود رجوع کن...

صفای دل‌ها در گرو آباد کردن آن است. هیچ سینه‌ای در گستره‌ی مسجد تنگ نمی‌شود. (هیچ کسی در آن ملول و دل‌آزرده نمی‌گردد) گلستان مسجد به نور هدایت درخشان است و هر بنده‌ی یکتاپرستی را مشمول رحمت خود می‌کند.

فضیلت رفتن به مسجد

برادر... اگر بدانی وقتی به مسجد نمی‌روی چه فضیلتی را از دست می‌دهی... از تأسف و حسرت انگشت به دهان می‌گزی...
کسی که برای یاد خدا به خانه‌ی او می‌رود، ببین چه میوه‌های تازه‌ای از آن بر می‌چیند:

۱- منزلگاه‌های بهشتی نصیبش می‌شود:

اگر به تو بگویند که هرگاه به فلان جا بروی، جایزه‌ای دنیوی نصیب می‌گردد... اگر هم دور باشد به سوی آنجا می‌شتابی و تلاش بسیاری می‌کنی تا بدانجا برسی... خودت را به زحمت می‌اندازی... بر ناتوانی‌ات غلبه می‌کنی... و همچون مبارزی که به میدان جنگ می‌شتابد، به سوی آنجا شتاب می‌کنی... حال که رفتن تو به مسجد آسانتر... و اجر و ثوابش بزرگتر و فراوان‌تر است چه می‌کنی؟!!

بهتر نیست که دامن به کمر بزنی... و آماده و حاضر به یراق باشی؟

از ابو هریره رضی الله عنه نقل است که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: هرکه به مسجد رفت و آمد کند، به همان اندازه‌ای که رفت و آمد می‌کند خدا برای او در بهشت، منزلگاهی فراهم می‌کند. (روایت بخاری و مسلم).

این پاداشی است که بالاتر از آن نیست... و ثوابی است که سزاوار تحسین است!.

منزلگاهی جاودانه در بهشت‌های برین... اگر در زیبایی‌اش اندیشه کنی... و زینتش را به چشم ببینی... و منظره‌ی آن را نظاره کنی... و جلوه‌ی آن را به تماشا بنشینی... و از وسایل و اسباب... و جمال و نیکویی

آن آگاه شوی، سخت متحیر و سرگشته خواهی شد!! و گرانبهارترین سرمایه‌های خود را برای رسیدن به آن صرف می‌کنی... رسیدن به آن دشوار نیست... بلکه یک رفت و یک آمد است... پیاده روی و گردش است... گامهای ثابتی است که برای آبادسازی خانه‌ی خدا... و برای درخواست زکات جان و صفای احساس... به وسیله‌ی ذکر و یاد خدا، بر می‌داری. واقعاً که بهترین رستگاری است... وقتی که مؤذن اذان می‌گوید: "بشتابید به سوی نماز، بشتابید به سوی رستگاری"... حتی اگر تنها رستگاری همان منزلگاه نیکو در بهشت برین باشد، باز هم رفتن به مسجد قابل توجه و اهتمام بود... چرا که نه؟ در حالیکه فضایل آن فراوان و فوایدش بی‌شمار است!

برادر! اگر خواستی واقعاً زمان را غنیمت بشماری، بهترین زمان آن وقتی است که به سوی رستگاری می‌شتابی.

نماز صبح را بخوان، خدا را صدا بزن و در تنگ غروب، شب زنده داری را غنیمت بشمار.

تا پاداش و حسنات حقیقی را نصیب بری و در بهشت برین الهی جای گیری.

۲- پوشاندن گناهان:

هر قدمی که بر می‌داری، خدا به وسیله‌ی آن گناهانت را می‌ریزد و تو را به درجاتی بالا خواهد برد. رسول خدا ﷺ در این زمینه می‌فرماید: هرگاه بنده‌ی مسلمان - یا مؤمن - وضو بگیرد و صورتش را بشوید، هر گناهی که با چشمان خود مرتکب شده باشد با آب یا آخرین قطره‌ی آب از صورتش خارج می‌شود، و هرگاه دستانش را بشوید، هر گناهی را که با دستانش انجام داده باشد، با آب یا آخرین قطره‌ی آب، از دستانش خارج می‌شود، تا آنکه از

گناه پاک گردد. (روایت مسلم).

هرگاه به مسجد می‌روی، گام‌هایت را کوتاه کن تا شاید با این گام‌ها، گناهانت آمرزیده شوند.

به سوی مسجد قدم بر می‌داری در حالیکه مایه‌ی تقرب تو به خداست و جایگاه تو را به درجات تقوی و بهشت بالا می‌برد.

برادر... به یاد داشته باش که همه مردم گام بر می‌دارند... ولی گام تو به سوی مسجد، نزد خداوند سبحان، جایگاه والایی دارد... و گامی است برای ذکر و یاد خدا... قدمی برای پاسخ به ندای او... استجابت اوامر او... رغبت به فضل او.. خوف از شدت او... و علاقه به ذات و صفات اوست.

از اینجا در می‌یابیم پاداش از جنس عمل است... و هرچه گام بر داری، به فضل و جود خدا امیدوار خواهی شد... چرا که خداوند سبحان، گام‌های تو را مایه‌ی پوشاندن گناه‌هایت قرار می‌دهد تا با آمرزش آن‌ها به امید خود دست یابی و از رستگاران باشی.

رسول خدا ﷺ هم به عبادت خدا از طریق گام برداشتن به سوی مساجد فرا می‌خواند و می‌فرماید: شما را از آنچه خدا به وسیله‌ی آن گناهان را می‌ریزد و به درجات والا می‌رساند خبر دهم؟ گفتند: بله‌ای رسول خدا! فرمود: وضو گرفتن هنگام انجام امور ناپسند، رفت و آمد بسیار به مساجد و انتظار نماز را پس از هر نماز کشیدن. به این ریسمان چنگ بزنید. به این ریسمان چنگ بزنید. (روایت مسلم).

این مایه‌ی خسران و بی‌توجهی... و حسرت بزرگی است... که مسلمان ندای رستگاری را که او را صدا می‌زند بشنود... و از عظمت و والایی گام برداشتن خود... و از ثواب و خشنودی خدا در صورتی به سویش بیاید خبر داشته باشد... سپس از آن روی بگرداند و دنباله رو هوس خویش شود...

این عبادت آشکاری... در لحظات اندکی است... که نه مایه‌ی زیان در

معامله‌ای می‌شود و نه لذتی را از بین می‌برد... بلکه خود، لحظاتی است
ملوئ از لذت و سعادت!

چه زیانکار کسی که این لحظات را به متاع اندکی بفروشد... و از آن‌ها
روی گردان شود... و در خانه خود سرگرم... یا به معاملات خود مشغول...
یا در اتومبیل خود مسرور و خوشحال... یا در محرمات غرق... یا به دنبال
تماشای فیلم و سریال... و یا رقص و آواز باشد...

چه رستگار کسی که این لحظات را بر سایر اعمالش ترجیح دهد... و
آن‌ها را جزء والاترین آرزوهای خود بداند... پس با آرامش و سکون به سوی
مسجد گام بردارد تا رضای خدا و سرای آخرت را طلب کند... و آب وضو،
سرد و سلامت بر چهره و دست‌ها و پاهایش جاری شود... و پوست او را
شاداب گرداند... احساس خود را تسکین دهد و جان خود را تهذیب کند...
و وقتی به خانه‌ی خدا می‌رسد جز اطمینان و آرامش در قلبش نیست که او
را برای خاکساری در برابر خالق هستی آماده گردانده است!!

از پیامبر ﷺ نقل است: هرکه در خانه‌ی خود پاکی ورزد سپس به یکی از
خانه‌های خدا رهسپار شود، تا یکی از واجبات خدا را به جای آورد، گام‌هایش
یکی گناه را پاک می‌کند و دیگری مقام او را بالا می‌برد. (روایت مسلم).

۳. کسب حسنات:

برادر: می‌دانی... وقتی به مسجد رو می‌کنی، مراد تو چه کسی است؟...
تو قصد خانه‌ی خدا را داری... و فضیلت قصد به خاطر فضیلتی است که
مقصود دارد... تو به سوی خدا، قدم به خانه‌اش می‌گذاری... او هم اگر
صدایش بزنی، اجابت می‌کند و اگر طلب آمرزش کنی... می‌آمرزد... و اگر
درخواست کنی، می‌دهد... و تو را در رفت و آمد و در نمازت مشمول رحمت
و رستگاری می‌گرداند... حال به معنای "بشتابید به سوی رستگاری"

رسیدی؟!

از عنایات وافر خداوند سبحان این است که حسنات نصیب تو می‌کند و پیش از تشریف به محضرش... و قبل از کوبیدن در سرایش... تو را به درجاتی بالا می‌برد.

از عقبه بن عامر جهنی به نقل از پیامبر ﷺ آمده که فرمود: هرکه از خانه‌ی خود به سوی مسجد بیرون بیاید، دو فرشته با هر قدمی که بر می‌دارد ده حسنه برایش می‌نویسند... و کسی که در مسجد نشسته و منتظر نماز است مانند کسی است که به قنوت ایستاده و تا زمانیکه به خانه‌اش باز گردد، جزء نمازگزاران به شمار می‌آید.

از ابوهریره به نقل از پیامبر ﷺ آمده که فرمود: سخن نیکو، صدقه است و هر قدمی که به سوی صدقه بر می‌داری صدقه به حساب می‌آید. (روایت بخاری و مسلم).

۴- مژده به راه‌روندگان به سوی مساجد:

از بریده نقل است که پیامبر ﷺ فرمود: «به کسانی که در تاریکی‌ها راه می‌روند تا به مساجد برسند، مژده‌ی نور و روشنایی کامل در روز قیامت دهید». (روایت ابو داوود و ترمذی).

این مژده برای جنس عمل کسی که در تاریکی به سوی مسجد گام بر می‌دارد مناسب است... از آنجا که او با رفتن به خانه‌ی خدا تاریکی را پشت سر می‌گذارد... تا با امام، نماز صبح بخواند، خداوند در روزی که خلائق گرد می‌آیند نور و روشنی کاملی در عوض به او عطا خواهد کرد!

فضیلت نماز در مسجد

به خاطر داشته باش که مسجد بازار سود آوری برای آخرت است... چرا که گام برداشتن به سوی آن حکم حسنه... و ماندن در آن حکم رحمت... و انتظار کشیدن برای نماز حکم یک نماز را دارد.

۱- ثواب انتظار کشیدن برای نماز در مسجد:

از ابو هریره رضی الله عنه نقل است که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «هر یک از شما پیوسته تا زمانی که منتظر نماز دیگر است، در نماز به سر می‌برد، و تنها آنچه مانع او می‌شود که به سوی خانواده‌اش برود نماز است». (متفق علیه) پس ای برادر! در این فضل بزرگ پروردگار تأمل کن... نشستن در گوشه‌ای از خانه‌ی خدا معادل ثواب نماز است که البته آن نشستن، موجب اطمینان، آرامش، راحتی، خشوع، سکینه و شادابی جان می‌گردد! کجاست کسی که به دنبال آبادسازی خانه‌های خدا نیست... و عاقل و باطل در خانه‌ی خود می‌نشینند تا زمانی که امام جماعت نزدیک است که نماز را تمام کند، او با سنگینی و سستی وارد مسجد می‌شود!! او کجا و این پاداش بزرگ کجا؟!!

بلکه مؤمن هرگاه در مسجد می‌نشیند و انتظار نماز را می‌کشد، فرشتگان خدای رحمان بر او درود می‌فرستند و به جای او برایش طلب رحمت و مغفرت می‌کنند. کما اینکه رسول خدا صلی الله علیه و آله در این باره فرموده: فرشتگان تا زمانی که هر یک از شما در مکانی که در آن نماز خوانده‌اید، هستید و تا وقتی که حدیثی از شما سر نزده، درود می‌فرستند و می‌گویند: پروردگار! او را بیامرز، پروردگار! بر او رحمت فرست.

معاذ بن جبل می‌گوید: هرکه تصور کند که تنها آن کسی که در مسجد به نماز ایستاده در نماز به سر می‌برد، به درک لازم نرسیده است.

سعید بن مسیب می‌گوید: هرکه در مسجد بنشیند با پروردگارش همنشینی می‌کند.

آیا کسی که در خانه‌ی خود با ذکر و تدبر و در قرآن و علم آموزی و دعا، با پروردگارش همنشینی می‌کند... مانند کسی است که در برابر نمایش‌های مزخرف و سرگرمی‌های سخیف و بی‌ارزش می‌نشیند!!

سارت مشرقه و سورت شتان بین مشرق و مغرب خورشید درخشان و تابان به حرکت درآمده و من نیز با آن به راه افتادم، چه بسیار است فاصله طلوع کننده تا غروب کننده.

رسول خدا ﷺ نماز عشاء را تا نصف شب به تأخیر می‌انداخت، آن هم به خاطر تشویق دیگران به پاداشی که انتظار کشیدن برای نماز دارد.

از انس رضی الله عنه نقل است که رسول خدا ﷺ شبی، نماز عشاء را تا پاسی از شب به تأخیر انداخت سپس بعد از آنکه نماز را خواند به ما رو کرد و فرمود: مردم نماز خواندند و در جایشان نشستند، ولی تا زمانیکه به انتظار نماز نشستند، در آن به سر می‌برند. (روایت بخاری).

پس برادر! سعی کن زود به مسجد بروی و حتی امکان در صف اول سمت راست امام یا پشت سرش یا در نزدیکترین مکان به او بایستی چرا که نماز در نزدیکی امام، پاداش بزرگ و اثر شگفتی بر نمازگزار دارد!

از ابوهریره نقل است که رسول خدا ﷺ فرمود: «اگر مردم می‌دانستند که ندا سردادن و صف اول چقدر فضیلت دارد، سپس به درک این فضیلت نایل نیابند جز آنکه برای بدست آوردن آن قرعه بیاندازند، بی‌شک قرعه می‌انداختند». (متفق علیه).

۲- ثواب نماز جماعت:

ثواب نماز جماعت بر هیچ کسی پوشیده نیست.

رسول خدا ﷺ می‌فرماید: «نماز جماعت بیست و هفت مرتبه از نماز فرادی برتر است». (روایت بخاری و مسلم).

نمی‌دانم چگونه مسلمانی در این خیر فراوان کوتاهی می‌کند و خانه‌اش را ترجیح می‌دهد و در آن نماز می‌خواند، گویی آن مقداری که برای رهایی از دوزخ و ورود به بهشت لازم است برای خود تضمین کرده است.

پس ای برادر! مبادا خودت را به اشتباه بیندازی و از این پاداش بزرگ محروم بمانی و نکند تحت تأثیر کسی قرار بگیری که ایمانش ضعیف و دین داری‌اش سست است و خانه‌ی خود را بر خانه‌ی خدا و هوای نفس را بر اوامر الهی ترجیح می‌دهد.

از ابوهریره نقل است که رسول خدا ﷺ فرمود: «هیچ نمازی برای منافقان، سنگین‌تر از نماز صبح و عشاء نیست. اگر می‌دانستند که این دو چقدر فضیلت دارند، ولو سینه خیز به سوی آن‌ها می‌آمدند». (روایت بخاری و مسلم).

در صفات منافقان اندیشه کن، نشانه‌ی آن‌ها این است که نسبت به ادای نماز صبح و نماز عشاء سرسنگین هستند... پس مؤمن چگونه برای خود راضی می‌شود که یکی از صفات نفاق را کسب کند؟! و خود را از پاداش بزرگ محروم سازد.

رسول خدا ﷺ می‌فرماید: «هر که نماز عشاء را به جماعت بخواند، حکم احیای یک نیمه شب و هرکه نماز عشاء و نماز صبح را به جماعت بخواند، حکم احیای یک شب کامل را خواهد داشت». (روایت ترمذی).

بسیاری از جوانان از رفتن به مسجد، به خاطر ناتوانی یا دوری مسجد و از این قبیل بهانه‌ها عذر می‌آورند... حال اگر به یک مسابقه ورزشی یا

خوشگذرانی در بیابان! دعوت شوند، همچون یک سوار جنگجو عازم آن خواهند شد.

ابن ام مکتوب مؤذن، از رسول خدا به خاطر سختی راه منتهی به مسجد سؤال می‌کند و از حضرت می‌خواهد که او را معذور دارد و می‌گوید: ای رسول خدا! راه مدینه مملوء از حشرات موذی و جانوران درنده است. رسول خدا فرمود: هر گاه اذان را شنیدی «بشتاب به سوی نماز، بشتاب به سوی رستگاری» به سوی مسجد رهسپار شو.

دیگر اینکه حضور در نماز جماعت از عوامل تقویت ایمان و سرکوبی شیطان است.

از ابودرداء نقل است: از رسول خدا ﷺ شنیدم که می‌فرمود: «هیچ سه نفری در روستا یا بیابانی وجود ندارد که در میان آن‌ها نماز اقامه نشود، جز آنکه شیطان بر آن‌ها مستولی شده است. پس بر شما باد خواندن نماز به جماعت چرا که گرگ تنها گوسفندان دور افتاده را می‌درد».

از ابوسعید نقل است که رسول خدا ﷺ فرمود: «هر گاه دیدید که کسی به مساجد عادت پیدا کرده، گواه ایمان او باشید. خدای عزّ وجل می‌فرماید:

﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ [التوبة: ۱۸].

«تنها کسانی که به خدا و روز بازپسین ایمان دارند، مساجد خدا را آباد می‌کند».

پس خوشا به حال کسی که دلش را به مساجد پیوند زده... و آن‌ها را نور چشم خود قرار داده... از آن‌ها آرامش طلب می‌کند... و در آن‌ها به دنیال طمأنینه و آسایش است... و از فتنه‌ها و خواهش‌های دنیوی به آن پناه می‌برد... به تلاوت قرآن مشغول می‌شود... از عذاب ترس دارد... و از حساب و کتاب خائف است... مراقب امور اخروی خود هست و به رحمت

پروردگارش امید می‌بندد!

از ابوهریره رضی الله عنه نقل است که پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: «هفت نفر را خدا در روزی که سایه‌ای جز سایه‌ی او نیست، زیر سایه‌ی خود گرد می‌آورد: امامی عادل، جوانی که در عبادت و پرستش خدای عزّ و جل پرورش یافته، کسی که دلش به مساجد پیوند خورده، دو نفری که به خاطر خدا با یکدیگر دوستی می‌کنند، و گرد آمدن و جدا شدنشان به خاطر اوست، مردی که زن با حسن و جمالی او را (به زنا) فرا خواند، و مرد می‌گوید: من از خدا ترس دارم، کسی که صدقه داده، و آن را پنهان کرده تا جایی که دست چپ او از چیزی که دست راستش انفاق کرده، خبر ندارد و مردی که خدا را در خلوت یاد کرده و چشمانش پر از اشک شده است».

مسلمان نباید خود را به اشتباه بیندازد و با بهانه‌های واهی خود را فریب دهد... چرا که او به تنهایی در برابر خدا خواهد ایستاد، و به اطراف خود نگاه می‌کند ولی جز آنچه را که از پیش فرستاده نمی‌یابد!!

پس برادر بزرگوار! مراقب باش که مرگ تو را غافلگیر می‌کند... و همه چیز از دستت می‌رود... در حالی که تو از مساجد رویگردان بودی... به سرگرمی‌ها روی می‌آوردی... در نمازها کوتاهی می‌کردی... گاهی نماز می‌خواندی و گاهی منحرف می‌شدی... خداوند من و شما را در آنچه موجب محبت و خشنودی اوست اوست توفیق دهد و ما را از آبادگران خانه‌ی خود گرداند.